

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Collecta quædam ex deuotis exercitiis domini Luberti. VI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

piens, tam parum idoneus sibi videatur? Horum omnium exemplum, in eius morte ablatum est. Hinc merito piè dolet, qui domum nostram diligit. Hinc lachrymatur, qui profectum nostrum in spiritualibus affectat. Hinc nos, quantum dilectum fratrem Lubertum dileximus, tantum dolemus. Quanto corda nostra ipsi erant vnita, tanto amariùs sentiunt eius separationem. Verè erat nobis cum dulcissimo fratre Luberto, cor vnum & anima vna in Domino. Pensate igitur ex vnione cordium, dolorem separationis. Quæ mensura tristitiæ, ex amoris quantitate pendite. Verùm, si breuiter & clarè mensuram tristitiarum & dolorum nostrorum scire cupitis, qui vique tantus & tam grauis est, vt vix duas rigas vel tres in literis vestris potuimus legere; vix tres rigas rescribere potuimus, quin essluent lachrymæ copiosæ, quæ & scribere & legere prohiberent. Si inquam huius tristitiæ & miseræ mensuram scire cupitis, perfectè propria corda vestra inspicite, qui nobiscum similiter dilexistis Lubertum.

Collecta quadam ex deuotis exercitijs domini Luberti.

36 **T**Vum erit laborare pro vitijs tuis extirpandis, & pro virtutibus acquirendis. Sed nisi purè ex corde Deo te ipsum resignaueris, & illi vterius commiseris, generat tibi magis præsumptionem, & faciet te durum, & perplexum, & anxium, & pusillanimum. Labora ergo cum verecundia, & quiete, & timore; sed resigna & committe Deo, vt faciat sicut voluerit. Et noli tristari vel deijci, si nescis propositum tuum exequi; fortè sic est voluntas Dei, vt non confidas propriæ virtuti. In oratione nihil intende nisi Deo & psalmodiè, quasi in conspectu Dei. Et committe voluntati eius liberè ex toto; & abijce leuiori modo, quo poteris, superfluas & vanas cogitationes; & ad hoc tende, quasi tu solus coram Deo, & beata Virgine, & omnibus sanctis stares; & ostende eis necessitatem, & vulnera animæ tuæ. Noli attendere fratres in oratione, in colloquio, vel vbiunque, nec etiam quoscunque; quia valde alienaris à teipso, & dissoluit virtutem mentis; facit te suspiciosum & amarum, obscurat intellectum, generat Dei obliuionem, & applausum hominum, obnubilat intellectum, turbat conscientiam. Habeas cor pacificum, & à phantasmatis rerum & à peccatis auersum, & ad Deum conuersum.

37. Tene faciem communem cum cæteris, sine nimia austeritate, aut serenitatis ostentatione, & apud teipsum, semper intus maneat. Et in quocunque opere auersus fueris ab ista forma, nitere reformare te; & sic semper tranquillo animo perficies voluntatem Dei, & custodies te à vitijs, & semper hilari perseverabis. Caue omni modo in omnibus vehementiam, sed omnia delibe-

rato

rato animo facito absque ostentatione. Nunquam debes alicui aliquid durè dicere, vel opprobriosè increpare, aut deridere increpando. Obsecra & mone, vt charitas poscit: & quandoquè turbidi animi es, patienter & quietè suffer illa, quæ sunt tibi contraria & passioni tuæ; & pro tunc nihil moue contra hoc vel de illo, ad quod importunè agitaris. Potius expecta, donec gratia Dei & serenitas mentis redierit. Fuge interim ad cameram & ad orationem, tanquam infirmus & obsessus, & cogita: *In patientia vestra, possidebitis animas vestras.* Luc. 21. Fuge ad tempus solitudinem, & laborare manibus, & patienter orare, & facere sine importunitate. Semper aliquid de Deo aut sacra Scriptura ruminare, quod ad amorè vel timorem Dei, aut ad horrorem vitiorum te inflammet.

38. In omni actione temporali, non nimis stricte attendere exteriora & ornatum, sed intendere voluntati Dei solùm, & ipsi totum committere: cor & oculos auertere ab hominibus, ad intra semper manere, exteriora obliuisci: ad caelestia oratione, suspirijs, lectione, compunctione tendere, & mentem ad prædicta frequenter exacuere. Ostentationem & presumptionem fugere, abijcere imagines hominum de corde. In hoc omnis virtus, omnis profectus, exequi voluntatem Dei, & ipsi placere. At hoc tende, vt intentio tua sit ad Deum secundum Deum, & abijce passiones animæ. Hoc habe pro regula infallibili: *Quicquid placet domino Florentio & fratribus, hoc vult Deus, vt facias;* quia inhabitantur à Deo, & ipsi nihil querunt nisi eius voluntatem. Omnia fac cum consilio domini Florentij: & quando abest, eodem modo per omnia quasi ex Deo fac cū consilio domini Gerardi, quia longè sapientior, humilior, cautior, & spiritualior, & abstractior te est, & facit magis secundum voluntatem Dei, quam tu. Cauenda est multum occasio vitiorum. Et saepe in quiete videris tibi aliquid esse, sed effusus in exterioribus rebus apparet, quid in te latuit: ex hoc, potes multum te humiliare. Longa locutio hominem à se rapit, & ducit in ignorantiam, præmeditationem aufert, inordinata profert. Necessaria est ergo homini multa dicere volenti, frequens meditatio & interpolatio siue pausatio, scilicet, vtrum secundum beneplacitum Dei loquatur, an non; an declinet ad iactantiam & applausum hominum, & ad vanam gloriam. Necessitatem, pietatem, & vtilitatem, attende in verbis, & maximè voluntatem Dei. Nullo modo licet loqui burdosa, vel alios verbis ad hoc incitare.

39. Nunquam improuisè ex capite tuo, derisorie alicui coram alijs aliquid defectum dicere; quia signum est superbiæ & presumptionis, & malum exemplum alijs. Disce parum & paucis verbis loqui, & cum præmeditatione; & expecta alium

in verbis, & time audire, vnde lædaris. Discute verba etiam cuiuscunque, an sint vera, an detractoria. Firmiter propone per gratiam Dei, de malo nullius hominis dicere, nec libenter audire, nisi pia vtilitate: & tunc maximè caue, ne seducaris. Assuesce ad nullam rem mundi, neque temporalem, neque spirituales, cor importunè effundere; sed semper cum timore vitiorum tuorum mediocriter abstrahere, cum discretionem & pedetentim incedere, ad horam te mutare, & nunquam in toto à te recedere; sed in verbo Dei cor tenere suspensum, & reflexum contra vitia tua in communi; tamen specialiter magis contra hoc, quod tunc magis times. Et sic per gratiam Dei, cum bono moderamine & maturam deliberationem, coram oculis Dei loqui & facere, quicquid putas Deo placere. In comestione, caue auaritatem & subitam comestionem; sed retrahe potius appetitum, vt cæca & turbata concupiscentia tua illuminetur compunctione & auaritate lectionis; & cum quiete mastica aliquid de lectione, aut de illa particula:

Luc. 14.

Prov. 28.

Homo quidam fecit cœnam magnam. Quandocunq; ex comestione turbatus es in capite vel grauatus, tunc fuge ad cameram, vel loquens cum hominibus magis caute conare ad custodiam; tutius est fugere, & orare. Beatus homo, qui semper est pauidus. Et veraciter scito, quando declinas à timore ad securitatem, declinas à Deo, & caperis à dæmonibus & à passionibus tuis. Tamen sic debes timere, vt eo magis de Deo confidas. Et quanto videris tibi infirmior, tanto te faciet fortiorem. Præstat ergo alijs magis credere, & in teipso trepidare. Propter Deum discite ab alijs virtutes & mores, & time vanam gloriam tuam. Christus tibi didicit, tibi tacuit.

40. Discite intus manere, & inter fratres & alios homines communiter & socialiter te habere, & extolle eos. Cogita virtutes eorum, & vitia tua. Semper de aliquo, cum quo es, virtutem aliquam cogita; & vitium tuum, ad humiliandum te ad intra, ex vitijs interioribus Deo & angelis & tibi notis. Accede ad studium; sicut ad cibum capiendum animæ; vt lectione refecta discat in illis anima occupari, quæ legit; & obliuisci temporalia, & refrenari à vitijs. Non multum simul est tibi vtile studere sine masticatione & oratione, sed parum; & masticare illud cum oratione & desiderio, & sic mittere in ventrem animæ, & in mores & in virtutes, vt anima his quasi nutrimento sustentetur. Sicut enim corpus cibo, sic anima virtutibus reficitur. Nunquam debes aliqua studere, quæ non reficiant animam; quia fructus studij est fortitudo animæ, & propter virtutes acquirendas. Studere propter scire, & propter docere alios, aut propter quodcunque aliud quam dictum est, non nutrit animam, sed facit eam insanam, sic-

Literis nauate operã
ob aliud
quiduis
quam vt
saluus fias
quid pro-
fit.

